

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Διευθυντής
Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΝΤΙ ΛΑΜΠΑΣ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ, ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΥΣ ΚΕΡΑΥΝΟΣ

Τὸ ἅπαντον τῆς πολιτικῆς ἱκανότητος καὶ διπλωματικῆς ιδιοφυΐας τοῦ ἀείποτε ἰδιωτεύοντος, ἔλλοχεύοντος, ἀπερχομένου, ἐπανερχομένου, παραδίδοντος, παραχωροῦντος κ.λ.π. κ.λ.π. τέως Πρωθυπουργοῦ καὶ νῦν Ἀντιβασιλέως Ἐλευθερίου Βενιζέλου κατειργάσθη ἐπιτηδεῖως καὶ σκοπίμως εἰς τὰ χαλκεία τὰ ὁποῖα αὐτὸς ὁ ἴδιος ἴδρυσεν ἀφ' ἧς στιγμῆς, κακῆ μοίρα, ἐκλήθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Χώραν ὡς Κυβερνήτης. Ποῖον δὲ τὸ προῖον τοῦ χαλκείου τοῦ ἤδη δραπέτου; Ἡ σκευωρία, ἡ συκοφαντία, τὸ ψεῦδος, ἡ ἀναίδεια.

Καθ' ἡμᾶς, ἱκανὸς οὐδέποτε ὑπῆρξεν ὁ Βενιζέλος. Εἶνε ὁμοῦ ἀληθὲς ὅτι σωρεία εὐμενῶν περιστάσεων τὸν ἠνάγκασε νὰ προσφέρει καὶ καλὰ εἰς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσίας. Ἔργον ὅπερ θὰ ἔπραττε καὶ ὁ τυχὼν Ἕλληνας ὁ τελευταῖος τῆς Ἑλλάδος πολιτευτής. Ὁ Βενιζέλος οὐδὲν ἐδημιούργησεν αἱ περιστάσεις ἐδημιούργησαν αὐτόν. Ἐλέχθη ὑπὸ τῶν ἐθελουτυφλούντων θανμαστῶν τοῦ ὅτι αὐτὸς παρεσκεύασε τὴν Βαλκανικὴν Συμμαχίαν. Ψεῦδος.— Ἐλέχθη ὅτι αὐτὸς ἐδιπλασίασε τὴν Ἑλλάδα. Μωρία.— Ἐλέχθη ὅτι τὸν φοβεῖται ἡ Εὐρώπη. Παραφροσύνη.— Ἐλέχθη ὅτι εἶνε Μέγας. Καβούρ, Βίσμαρκ, Πιτ κλπ. κλπ. Δουκιχοτισμοὶ τοῦ ἰδίου.

Τὸ γεγονὸς, τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονὸς, ὅτι πρὸ τοῦ πολέμου τοῦ 1912 δὲν ἔπραξε τίποτε ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, διότι οὔτε τὸ ἐσκέφθη οὔτε ἔλαβε καιρὸν τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἠθέληεν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸν κατὰ τῆς Βουλγαρίας πόλεμον τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Τουρκία ἐν Δουδίῳ ἐπέτυχεν εἰρήνην «μὲ ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐπὶ τῶν νήσων» τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν Βουκουρεστίῳ παρεχώρει τὴν Καβάλλαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν Ἀθήναις ἐδέχετο τὴν ἴδρυσιν Τζαμίον τὸ γεγονὸς ὅτι νικητῆς αὐτὸς ἰκέτευε καὶ ἠμολούθη περιδεῆς καὶ ταπεινὸς τὸν ἠττημένον Ταλαάτ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐτόλμησε νὰ δηλώσῃ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπισήμως ὅτι καὶ ἐὰν τοῦ δώσουν τὴν Θράκην δὲν τὴν θέλει τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπεκήρυξε τὴν Ἠπειρὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπρότεινε νὰ λάβωμεν μέρος εἰς τὰ Στενά, διότι θὰ

ἐπιπτον ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὸ γεγονὸς ὅτι εἶπεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι καὶ δυνάμεθα καὶ πρέπει νὰ πολεμήσωμεν κατὰ τῆς Γερμανίας, κατὰ τῆς Αὐστρίας, κατὰ τῆς Τουρκίας, κατὰ τῆς Βουλγαρίας, κατὰ παντὸς πέμπτου, ἔκτου, δεκάτου, ἑκατοστοῦ, χιλιοστοῦ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου οὐδὲν ζήτημα ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προβλέψεις του εἰς ὅ,τι εἶπε πάντα τὰ γεγονότα ταῦτα, τὰ ἀναμφισβήτητα, τὰ ἀψευδῆ, τὰ ἱστορικὰ, τὰ χειροπιαστὰ, τὰ ἐξωφρενικὰ, ἀποδεικνύουν καὶ ἡλίου φαινόταρον ὅτι ὁ Ἕλ. Βενιζέλος, ὄχι μόνον δὲν εἶνε Μέγας, Μεσσίας, Σωτῆρ, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς βίας δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κοινὸς ἀνθρώπος.

Βεβαίως δὲν εἶνε σοβαρὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συμμαχίαν τῶν Βαλκανίων διότι, ἀφοῦ προσεκλήθη, ἔπραξε νὰ δεχθῇ τὴν σύμπραξιν. Σοβαρὸν δὲν εἶνε ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐνίκησε τὴν Τουρκίαν, ἀφοῦ ἐπρόκειτο περὶ Κράτους καταρρέοντος καὶ ἀναγκασθέντος νὰ δεχθῇ πόλεμον εἰς πέντε μέτωπα ἐναντίον τεσσάρων Κρατῶν. Σοβαρὸν εἶνε ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ τοὺς Σλαύους Σέρβους ἐκ τῆς ἀγκάλης τῶν Σλαύων Βουλγάρων, νὰ συμμαχήσῃ μετὰ τῶν πρώτων καὶ νὰ κατατροπώσῃ τοὺς δευτέρους, νὰ νικήσῃ κατὰ Κράτος τοὺς Βουλγάρους, νὰ τρέψῃ εἰς φυγὴν τοὺς Πρόσους τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ πόλεμος δὲ οὗτος, ὄχι μόνον ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἐκ τοῦ κινδύνου ὃν ἐδημιούργησαμεν διὰ τοῦ πρώτου πολέμου, ἀλλὰ καὶ ἀνύψωσε καὶ ἐτίμησε καὶ ἐδόξασε τὴν Πατρίδα. Σοβαρὸν εἶνε, ὅτι, καίτοι ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Βούλγαροι καὶ Σέρβοι καὶ Ρωμᾶνοι καὶ Τούρκοι καὶ Ρῶσοι καὶ πάντες ἠθέλον νὰ ἐπιστραφῇ ἡ Καβάλλα εἰς τοὺς Βουλγάρους, ὁμοῦ κατωρθώσαμεν νὰ τὴν κρατήσωμεν, λάφυρον καὶ καρπὸν τῆς νίκης μας. Σοβαρὸν εἶνε ὅτι κατωρθώσαμεν νὰ εἴμεθα σήμερον σφοῖ καὶ ὑγιεῖς, ἰσχυροὶ καὶ ἀκμαῖοι, ἀκέραιοι καὶ ζωντανοὶ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς μεγάλης ταύτης πυρκαϊᾶς, ἧτις ἀποξηραίνει τὰ πάντα, καὶ ἐντὸς τῶν φλογῶν τῆς ὁποίας βασανίζονται καὶ στακτοποιοῦνται ὅλοι οἱ γείτονές μας, ἐπικίνδυνοι καὶ μὴ, ἦτοι Βούλγαροι, Τούρκοι, Σέρβοι, Ρωμᾶνοι, Μαυροβούνιοι. Αὐτὰ εἶνε τὰ σοβαρὰ, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται μόνον εἰς τὸν ἐνδοξὸν Βασιλέα μας καὶ εἰς

τὸν γενναῖον Στρατὸν μας, τοὺς δύο τούτους παράγοντας, τοὺς ὁποίους ὑβρίζουν, χλευάζουν, ἀδικοῦν, κατηγοροῦν, συκοφαντοῦν οἱ ἀνέροισι Βενιζελικοῖ, οἱ πάσχοντες καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν, τὴν καρδίαν καὶ τὸ αἴσθημα.

Ὁ Βενιζέλος πρὸς ὅλα αὐτὰ εἶνε ξένος. Τί λέγομεν ξένος. Ὅλα αὐτὰ τὰ σοβαρὰ, τὰ σωτήρια, τὰ ἐνδοξα, τὰ ἑλληνοπρεπῆ, δὲν τὰ ἠθέλε' τὰ κατέκρινε, τὰ ἀπεδοκίμαζε, τὰ ἐπολέμησεν, ὡς γινώσκουσιν οἱ ἔχοντες διάνοιαν καὶ συνείδησιν Ἕλληνες.

Ἄλλ' ἐπιτέλους, ἄς δεχθῶμεν πρὸς στιγμὴν, ὅτι ὁ Βενιζέλος προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα. Εἶνε ὁμοῦ ἀληθὲς, ἀληθέστατον, ὅτι ὅσας καλὰς καὶ τιμίας ὑπηρεσίας προσέφερε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Βωμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας, τὰς ἀπελάκτισεν ἐν στιγμῇ πάθους καὶ παραφορᾶς καὶ πείσματος, ὥστε ἀσφαλῶς θὰ συνετρίβετο ὁ Βωμὸς τῆς Πατρίδος, ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἰσχυρὰ δύναμις τῆς Δαϊκῆς Βουλῆσεως καὶ τὸ ἰδανικὸν τῆς φιλοστοργίας τοῦ Πατρὸς καὶ Σωτῆρος ἀλλὰ καὶ Μάρτυρος Βασιλέως Κωνσταντίνου. Οὕτω δὲ ὁ Βενιζέλος κατέστη νέος Ἡρόστρατος παρασκευάσας ἐρείπια πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ πείσματος καὶ τοῦ μίσους του. Ἀπολέσας τὴν λαϊκὴν δύναμιν, ὑψώθη ἐπὶ ξένου βάρους, ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὴν Ὑπάτην τῆς Πολιτείας Κορυφὴν. Κατηλενόμενος ὄσια καὶ ἱερά, μηχανᾶται πᾶσαν ἀστοργίαν, πάντα πόνον, πᾶσαν συμφορὰν κατὰ τῆς Πατρίδος. Κακεντρεχῆς, ἐγωπαθῆς, μικρὸς, ἀνάξιος, ἀνίκανος, ἄπατρις, ξενολάτρης, ζητεῖ νὰ ἱκανοποιηθῇ ἐν τῇ σταυρώσει καὶ ἐν τῷ πάθει τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Λαοῦ. Πλήττει καὶ τὸν μὲν καὶ τὸν δέ, καὶ μετὰ κακούργου ἀπαθείας καὶ ἐγκληματικῆς ἠδονῆς βλέπει τὸ αἷμα τῶν καὶ ἀκούει τὸν πόνον αὐτῶν.

Αὐτὸς εἶνε ὁ Ἀγορθωτῆς, ὁ Στυλοβάτης, ὁ Σωτῆρ, ὁ Μεσσίας, ὁ Μέγας. Βέβαια τὸ πλανᾶσθαι εἶνε ἀνθρώπινον. Καὶ ὁμοῦ ἐνῶ ἠδύνατο, καὶ παρὰ τὴν πλάνην τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ καταστῇ ἐπὶ τέλος λαμπὰς εὐεργετικῆ ἐν τῇ νεφελῶδει τῶν ἡμερῶν μας νυκτὶ, μετεβλήθη εἰς καταστροφέα κεραυνὸν, λίβαν, θύελλαν. Ἡμεῖς, ἔτσι τὸν ἐψυχολογήσαμεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Θερίσου. Οἱ πολλοὶ ὁμοῦ τὸν ἐνόμισαν Ἄγγελον ὀδηγόν. Σήμερον τὰ πράγματα

ἀποκαλύπτουν τὸν ἄνδρα. Κάλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ.

Ὁ Θεὸς ἄς σώσῃ καὶ ἄς φωτίσῃ καὶ ἄς ὀδηγήσῃ τὸν Βασιλέα ἡμῶν. Ὁ Κωνσταντῖνος εἶνε τὸ ἀλεξικέρανον πρὸς ἐξουδετέρωσιν πάσης καταστρεπτικῆς δράσεως τοῦ νέου Ἡροστράτου. Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ τίμιοι Ἕλληνες ὄς γίνωμεν εἰς τὸν Ἐπιάλτην οἱ Τριακόσιοι Λακεδαιμόνιοι περὶ τὸν Λεωνίδα, τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, τὸν ἐνσάρκωτὴν τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας.

ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Κατὰ τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον εἰς ἐξέχουσαν τῆς πρωτεύουσας προσωπικότητα ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τῶν ἄλλων βαρυσημάτων ἐτόνισε καὶ τοὺς ἐπομένους ὑπερόχους καὶ ἀληθοῦς Βασιλικούς λόγους:

«Μοῦ λέγουν ὅτι κινδυνεύει ὁ Θρόνος μου. Ἀλλὰ ποῖαν σημασίαν δύνανται νὰ ἔχη ὁ Θρόνος μου ὅταν πρόκειται περὶ τῆς σωτηρίας τῆς Χώρας μου καὶ τοῦ Λαοῦ μου; Ἐχὼ τὰς πεποιθήσεις μου καὶ τὰς ἀντιλήψεις μου. Καὶ τὴν κατάστασιν καὶ τὰ πράγματα τὰ βλέπω ὡς Ἕλληνας, καὶ μόνον ὡς Ἕλληνας, καὶ δὴ ὡς ὁ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ἐφ' ὅσον αἱ πεποιθήσεις μου καὶ αἱ ἀντιλήψεις μου εἶνε τοιαῦτα, οὐδεμία ἀπειλή θὰ με πτοήσῃ, ὥστε νὰ πράξω κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ νομίζω ἐγὼ ὅτι θὰ ἀποβῇ ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος μου καὶ τοῦ Λαοῦ μου. Δὲν με γνωρίζουν καλὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι με συμβουλεύουν χάριν τῆς σωτηρίας μου, δηλαδὴ χάριν τοῦ σαρκίου μου, νὰ παραδέξω καὶ νὰ ἀφίσω νὰ συντριβῇ ἡ Ἑλλὰς. Τοιοῦτον Θρόνον δὲν τὸν θέλω, καὶ τὸν θυσιάσω, διότι ἐγὼ δὲν ἐνοῶ νὰ σφαγιάσω τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ μείνῃ εἰς τὸν Θρόνον μου, ὅπως μοῦ ὑποδεικνύουν. Ἐπομένως, ὅταν τεθῇ τὸ δίλημμα πρὸ ἐμοῦ καθαρὸν καὶ μοῦ ἀπαιτηθῇ νὰ κάμω κατὰ τὰς πεποιθήσεις μου, παρὰ τὰς ἀντιλήψεις μου, παρὰ τὸν ὄρκον μου καὶ παρὰ τὸ καθήκόν μου πρὸς τὸ Ἔθνος, βεβαιωθῆτε πάντες ὅτι θὰ προτιμήσω νὰ χάρισω τὸν Θρόνον αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρὰ νὰ πατήσω ἐπὶ τοῦ πτώματός της διὰ νὰ συγκρατηθῶ ἐπ' αὐτοῦ».

Οἱ ὑπερόχοι οὗτοι λόγοι τοῦ ὑπερόχου Βασιλέως μας ἀποτελοῦν μᾶθημα διδακτικὸν δι' ὅλους μας. Πάντες οἱ ἄρχοντες πρέπει νὰ ἐννοήσουν καλῶς τοὺς λόγους τοῦ Κωνσταντίνου: «Ἐφ' ὅσον αἱ πεποιθήσεις μου καὶ αἱ ἀντιλήψεις μου εἶνε τοιαῦτα, οὐδεμία θὰ με πτοήσῃ ἀπειλή, ὥστε νὰ πράξω κατὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε καλόν». Ἐὰν ὅλοι εἴχομεν αὐτὴν τὴν σκέψιν καὶ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν, ἀρχόντες καὶ ἀρχόμενοι, μικροὶ καὶ

Ἡ Ἀστυνομία δι' ἐπισήμου αὐτῆς πράξεως καταγγέλλει τοὺς ἀρτοποιούς ὡς κερδοσκοποῦν. Τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον δι' ἀνακοινωθέντος βεβαιῶν ὅτι ἡ ἐν Ἑλλάδι εἰσαγωγή τοῦ σίτου εἶνε ὑπεραρκετὴ, ἀλλ' ἡ κακὴ ὀργάνωσις εἶνε ἡ κερδοσκοπία δημιουργοῦν τὴν ἐλλειψίν ἄρτου καὶ τὴν ἐν γένει ἀταξίαν. Κατόπιν τούτων, νομίζομεν, ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ λάβῃ τὸν λόγον ὁ λαός. Ὅχι μόνον ὑφίσταται αἰσχροκέρδεια ὀργιάζουσα εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ἰδοὺ ὅτι αὕτη καταγγέλλεται καὶ ὑπὸ ξένης ἀρχῆς καὶ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Ἐπομένως τὰ ἐργατικά σωματεία, τὰ μέλη τῶν ὁποίων ὑποφέρουν περισσότερο, πρέπει νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα, διότι ἡ ληστεία μαίνεται εἰς βάρος ὅλων μας. Τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου καὶ τὸ ζήτημα τῆς ζαχαρώσεως πρέπει νὰ λυθῶν μίαν φορὰν καὶ νὰ λυθῶν ἅπαξ διὰ παντός. Εἶνε ἐντροπὴ εἰς τὸν λαὸν ν' ἀδικῆται τόσον καταφόρως, νὰ κλέπτεται καὶ ν' ἀνέχεται τοῦτο, νὰ μὴ διαμαρτύρῃται ἐντόνως, νὰ μὴ λαμβάνῃ τὰ κατάλληλα μέτρα. Ὁ τύπος πρέπει νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν, καὶ γνωρίζομεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς Προέδρους τῶν διαφόρων καὶ ποικίλων σωματείων ὅτι εἴμεθα πρόθυμοι, ὡς πάντοτε, νὰ συνεργασθῶμεν πρὸς κατάλυσιν μιᾶς τοιαύτης κακοηθείας, ἥτις καὶ λυμάνεται τὸν λαὸν καὶ ἐξευτελίζει τὸν τόπον. Εἶνε ἄτιμον ὀλιγοὶ λωποδῦται νὰ τρομοκρατοῦν ὀλόκληρον νῆσον μὲ ἀνεπτυγμένην καὶ φιλότιμον κοινωνίαν τριάκοντα χιλιάδων ψυχῶν. Εἶνε ἄτιμον.

Ταῦτα γράφομεν κατὰ κοινὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἡμετέρας κοινωνίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν Ἀνακοινωθέντων τῆς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Γαλλικοῦ Προξενείου. Ἐὰν οἱ συμπολίται ἀρτοποιοὶ θέλουν νὰ διαμαρτυρηθῶν, ἄς μὴ ἀπευθύνουν πρὸς ἡμᾶς τὴν διαμαρτυρίαν, ἀλλ' ἄς ἀπολογηθῶν πρὸ τῆς ρητῆς κατ' αὐτῶν καὶ ἐπισήμου κατηγορίας ἐπισήμων ἀρχῶν. Καὶ τότε μόνον θὰ δεχθῶμεν καὶ θὰ κρίνομεν τὴν δικαιοσύνην των. Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα τόσον γελοιοί, ὥστε τὴν μίαν ἡμέραν νὰ τοὺς ἀποκαλέσωμεν «κενοὺς αἰσθημάτων ἀνθρωπισμοῦ καὶ σκληροῦς ὡς σίδηρος κατὰ συνείδησιν», τὴν δὲ ἐπιούσαν «εὐσυνειδήτους συμπολίτας». Ἡμεῖς ἐλέγχομεν ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου κατηγορίας, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ δὲν μᾶς εἶπον τίποτε. Εἴμεθα ὅμως καὶ τῆς γνώμης ὅτι ἡ αἰσχροκέρδεια ὀργιάζει, διότι τὸ ἔμποριον, λόγῳ τῶν περιστάσεων, δὲν εἶνε ἐλευθέρων. Διὰ τοῦτο τὸ φαινόμενον δὲν παρετηρεῖτο ἄλλοτε.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

— Τὸ μόνον πρακτικόν.

Εἶνε τώρα τριάκοντα ἡμέραι ὅπου ὁ Βενιζέλος τρέχει δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ζητῶν στρατὸν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματός του. Ἐὰν ἀπὸ κάθε πόλιν τῆς τε παλαιᾶς καὶ τῆς νέας Ἑλλάδος ἐσπεύδον οἱ ὁμόφρονές του εἰς τὸ πλευρόν του, καταρτίζοντες λόχους, τάγματα, σώματα στρατοῦ, ἢ Ἑλλάς θὰ εἶχεν ἤδη ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητας. Διὰ τί δὲν γίνεται αὐτό; Τίς ἐμποδίζει ταῦτα; Τὰ μέσα ὑπάρχουν. Ἐμπρός. Τούλάχιστον, ὦ Φιλελεύθεροι, θὰ φανῆτε συνεπεῖς κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν!!!

— Δώσατε ἐλευθερίαν.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον ὅτι περιπολῆται καὶ φρουραὶ ἐμποδίζουν τοὺς ἐπιόρκους καὶ τοὺς ἀπάτριδας ν' ἀπέλθουν ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ κινήματος τοῦ Μεγάλου Ἀνάρτου. Διαφωνοῦμεν εἰς τοῦτο. Πρέπει ἡ ὁδὸς ν' ἀφθεῖ ἐλευθέρα. νὰ φύγουν ὅσοι θέλουν, διότι εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἐκκαθάρισις, ἀπολύμανσις. Ὅσοι θέλουν τὸν πόλεμον ν' ἀφθεῖν ἐλευθέρων.

Ἐντροπέμεθα καὶ ὡς ἀνθρώπων μένοντες ἔξω τοιοῦτου κόσμου, καὶ ὡς πατριῶται μένοντες ἔξω κινήματος τόσον ὑψηλοῦ, παρέχοντος ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ξένης δαπάνῃ τὰ μέσα πρὸς φυλάκισιν κομματικῶν ἐχθρῶν καὶ εὐκόλον διέξοδον ἐκ βιωτικῶν ναυαγίων.

Θὰ ἠθέλομεν νὰ προσχωρήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ κίνημα, εἰς τὸ ὠραῖον αὐτὸ κίνημα, εἰς τὸ «ἀντιβουλγαρικὸν κίνημα» (!!!) ὡς τὸ ὀνομάζει ὁ θεσπέσιος κ. Πάπ.

Ἄλλὰ προηγουμένως καὶ ἡμεῖς ὅπως καὶ ἄλλοι πολλοὶ θὰ ἠθέλομεν τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἐξεπληρώθη ἢ πρώτη ἐκ τῶν κυρίων προϋποθέσεων τοῦ θριάμβου τοῦ κινήματος.

Θὰ ἠθέλομεν δηλαδὴ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ κίνημα συνήρπασε καὶ παρέσυρε τὴν Κρήτην ὀλόκληρον, ὡς ὑπελόγιζεν ὁ Βενιζελισμός.

Διατὶ λοιπὸν κρατοῦνται ὑπὸ τῆς ξένης λογοκρισίας τὰ ἐκεῖθεν τηλεγραφήματα;

Διατὶ τὰ πλοῖα τὰ φέροντα ἐπιβάτας ἐκ Κρήτης συλλαμβάνονται ἐσπευσμένως ὑπὸ συμμαχικῶν πολεμικῶν καὶ ὀδηγοῦνται μυστηριωδῶς εἰς τὴν Μῆλον;

Διατὶ οἱ Σύμμαχοι καὶ οἱ Βενιζελικοὶ, ἀγνοοῦντες τὸ συμφέρον των, ἀγνοοῦντες τὴν βαδνυτάτην ἐντύπωσιν, ἥτις θὰ γεννηθῇ παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ, δὲν ἀφίνουσι πληρῆ ἐλευθερίαν καὶ εἰς τὸν τηλεγράφον, καὶ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ εἰς τοὺς ἐπιβάτας νὰ ἐξαγγέλλουν ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον τὴν θριαμβευτικὴν ἐν Κρήτῃ ὑποδοχὴν τῶν ἐπαναστατῶν;

Διατὶ αὐτὴ ἢ εἰς τὰς ἐκ Κρήτης εἰδήσεις μυστηριωδῆς, ἢ ἀμείλικτος, ἢ συνθηλιπτικὴ λογοκρισία, ἐξ ἧς διαρρέουν μόνον αἱ πρὸς τὸν Βενιζελικὸν τύπον θριαμβευτικαὶ περιγραφαί;

Ἡ μετριοφροσύνη ἐδῶ δὲν ἔχει τὸν τόπον τῆς.

Εἰς τὴν πολιτικὴν ἢ ἐξαγγελία ἐνὸς θριάμβου, ἐξασφαλίζει τὰ τρία τέταρτα τῆς ὅλης ἐπιτυχίας.

Ἄς ἀφεθῇ λοιπὸν καὶ ὁ ἐν Κρήτῃ θριάμβος τοῦ Βενιζέλου ν' ἀντηχήσῃ μὲ ὄλην αὐτοῦ τὴν δύναμιν!

Εἰς τὰς κακοβούλους διαδόσεις τῆς Γερμανικῆς προπαγάνδας, ὅτι ὁ ἐλεύθερος Κρητικὸς λαὸς ὑπέδεχθη τοὺς δύο τυχοδιώκτας τοῦ Αἰγαίου μὲ πῦρ καὶ σίδηρον, εἰς τὰς συνταρακτικὰς περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ γεγονότων φήμας, αἱ ὁποῖαι κυκλοφοροῦν, ἄς δοθῇ ἢ δέουσα ἀξιοπρεπῆς ἀπάντησις μὲ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τοῦ τηλεγράφου καὶ τοῦ ταχυδρομεῖου τῆς μεγαλονήσου.

Ἄς ἀφεθῶν τούλάχιστον αἱ ἐκεῖθεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εἰδήσεις.

Τὶ λάθος εἶνε αὐτὸ καὶ τί ἀστοχία;

Διατὶ συγκαλύπτεται ὁ ἐν Κρήτῃ θριάμβος τοῦ πρώην καὶ οὐδέποτε μέλλοντος Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος;

Νὰ γνωσθῇ, ὡς τάχιστα, ἐξ ὅλων τῶν πηγῶν, ἐν ὄλῃ του τῇ ἐκτάσει.

Ἄφοῦ περὶ θριάμβου πρόκειται, καὶ ἀφοῦ, συνεπῶς, δὲν ὑπάρχει τίποτε πρὸς ἀπόκρυψιν, διατὶ ἢ μυστηριωδῆς, ἢ παράδοξος λογοκρισία, ἢ ὁποῖα συνέχει τόσοις πατριώταις ἀπὸ τοῦ «νὰ διαρρυσθῶν» πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην;

Ἄγνοοῦν λοιπὸν οἱ ἀνθρώπων τοῦ κινήματος τὸ συμφέρον των;

Διὰ τί ἐξασκοῦν λογοκρισίαν;

μᾶς δικαιώσουν ὅσοι δὲ σήμερον κακῶς μᾶς μισοῦν καὶ ἀδίκως μᾶς πιέζουν, θὰ ἐνοήσουν, ὅτι, παρὰ τὰς σκληρὰς δοκιμασίας, παρὰ τὴν πικρίαν καὶ τὸν πόνον, εἰμὲν ἄκλόνητοι πέριξ τοῦ Βασιλέως μας, ἀκλόνητοι πλησίον τῆς Πατριδος, διότι εἴμεθα πιστοὶ στρατιῶται, τίμοι πολῖται. Ὅταν διαλυθῶν τὰ μαῦρα νέφη, ὅταν ὁ ὀρίζων καταστῇ διανγῆς, τότε ὅσοι σήμερον σχηματίζουν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, διὰ μίαν μερίδα Ἑλλήνων, μικρὰν καὶ ταπεινὴν ἰδέαν, ὅλοι θὰ εἶπουν, πάντες θὰ ὀμολογήσουν, ὅτι «ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχον τίμοι ἀνθρώποι». Μετὰ τὸν τίμον Βασιλέα, ἰδοὺ τὸ τίμον Ναυτικόν μας.

Ἡ Ἀντάντ κατέλαβε τὰ πολεμικά μας σκάφη, τὰ ἀπήγαγε. Τί ἐστὶ δὲ Ἑλληνικὸν Ναυτικόν; Ἐστὶ τὸ αἷμά μας, ἡ καρδιά μας. Τὸ πᾶν δι' ἡμᾶς. Τὸ Ναυτικόν μας ἐδοξάσθη καὶ ἐδόξασεν. Ἐδρεψε δάφνας, κατήγαγε νίκας, ἐθροῖ ἄμβυσσον, ἠλευθέρωσεν, ἐσκόρπισε τὴν χαρὰν, τὴν παρηγορίαν. Καὶ ὅμως οἱ ὅροι ἀντεστράφησαν. Τὰ πλοῖα ἐγκατελήφθησαν, κατεβιάσθησαν αἱ σημαῖαι, ἀφρῆθησαν τὰ κλειστὰ τῶν τηλεβόλων, παρεδόθησαν. Καὶ παρὰ πάντα ταῦτα, ὅλα τὰ πληρώματα, μετὰ πόνου, καρτερίας, ψυχραιμίας, φιλοπατρίας ἀπεχωρίσθησαν τῶν σκαφῶν ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως. Οὐτε αἱ ὑποσχέσεις, οὐτε ἡ τρομοκρατία, οὐτε τὸ χρυσίον κατώρθωσαν νὰ διαφθεῖρουν ἔστω καὶ ἓνα ναῦτην. Οἱ πάντες εἰμὲν εἰς τὸν ὄρκον των καὶ ἀκλόνητοι πρὸς τὸν Βασιλέα. Καὶ ἡ τοιαύτη περὶ τῆς εἰς μίαν περιφανῆς νίκῃ, εἶνε εἰς ἐμπισμὸς κατὰ πρόσωπον ἐκεῖνου τὸν ὁποῖον ἀνέδειξε τὸ Ναυτικόν μας διὰ νὰ προδώσῃ τὴν Πατρίδα μας. Ἡ τιμὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ διατηρεῖται ἀκεραία, ἀσπιλος, ὀλόφωτος. Διότι δὲν χάνεται παρὰ ὅ,τι χάνει τὴν τιμὴν του. Πρόκειται δὲ σήμερον περὶ θυσίας τῶν ἀξιοματικῶν καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πολεμικῶν μας σκαφῶν, θυσίας, ἥτις ἀποτελεῖ στίγμα ἐν τῷ μετώπῳ τῶν ἐπιόρκων ἀνδρῶν τῶν πολεμικῶν μας δυνάμεων. Τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτικόν ἔχει ἐνδοξὸν ἱστορίαν, τόσον ἐνδοξὸν, ὥστε οὐδεὶς τυχαῖος οὐδέ θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ τὴν ἀμαυρώσῃ.

~~~~~

ΔΙΑ ΤΙ, ΔΙΑ ΤΙ;

Διστανόμεθα πατριωτικὰς τύψεις.

Καὶ θὰ ἠθέλομεν, διὰ νὰ τὰς σιγάσωμεν, νὰ προσχωρήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα.

Τὸ μέγα ἔργον τοῦ Βενιζέλου, ἀναλαβόντος νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐν Ἑυρώπῃ ἐπικράτησιν τῆς Γερμανίας, ἐκστρατεύσαντος δὲ πρὸς τοῦτο εἰς Κρήτην διὰ νὰ φυλάκισῃ τὸν κομματικὸν τοῦ ἀντίπαλον κ. Μιχαηλιδάκη, θίγει τὰς βαδνυτέρας χορδὰς τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πατριωτισμοῦ μας.

Ἡ εἰς τὸ μέγα τοῦτο, καὶ παγκοσμίου σημασίας ἔργον σύμπραξις τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἀστραπηβόλου τὸν νοῦν ναυάρχου Κουντουριώτη ἀπασχολεῖ καὶ τὴν τελευταίαν μας σκέψιν.

Κεντᾶ τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν φιλοδοξίαν μας τὸ ἀστράπτων ἐπιτελεῖον τὸ συρόμενον ὀπισθεν τῆς ἐξόχου δυναμείας, ἐπιτελεῖον ἐξ ἀξιοματικῶν ὧν ἐπληρώθησαν τὰ χαρτοπαικτικὰ χρέη μὲ ξενικὸν χρήμα, ἐξ ἄλλων ἀξιοματικῶν μὲ κλεισμένον ἐνταῦθα τὸ σιάδιον, ἐπιτελεῖον ἐκ Νομαρχῶν ἀπολυθέντων ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως, ἀποδεχομένων δὲ σήμερον ἐκ τοῦ ξενικοῦ ταμείου τοῦ Βενιζέλου παχυτάτους μισθοὺς, ἐπιτελεῖον, ἐν μιᾷ λέξει, διαλαμβάνων πᾶν ὅ,τι ἠθικῶς ἰσχνὸν καὶ ἐφθαρμένον ἦτο ἔτοιμον νὰ πέσῃ κάτω ἀπὸ τὸ κόσκινον τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ Κοινωνίας.

~~~~~

~~~~~

μεγάλοι, ἄλλη θὰ ἦτο σήμερον ἢ θέσις ἐν γένει καὶ τῆς Οἰκογενείας καὶ τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας. Ἄλλὰ σήμερον οἱ πάντες λειποψοῦν, καὶ ὅλοι σχεδὸν πολιτεύονται παρὰ τὰς πεποιθήσεις των, παρὰ τὰς ἀντιλήψεις των, παρὰ τὸν ὄρκον των, παρὰ τὸ καθήκον των, καὶ διὰ τοῦτο περιήλθομεν εἰς ὃ σημεῖον ἐφθάσαμεν....

~~~~~

ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Ὁ ἐλεεινὸς καὶ ἄθλιος Βενιζελισμὸς, ἀφοῦ δὲν κατόρθωσε νὰ παρασύρῃ τὸν λαὸν εἰς τὸ πεδῖον αὐτοῦ, ἐμηχανεύθη δι' ἀτίμων μέσων καὶ ἐνεργειῶν νὰ στρέψῃ τὴν ὀργὴν τῶν ἀντιπάλων Ἑυρωπαϊκῶν Κρατῶν καθ' ἡμῶν. Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἐπλήρωσε 2—3 δωδεκάδας παληανθρώπων καὶ δούλων, ὅτινες ὀρμήσαντες κατὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Πρεσβείας ἐπυροβόλησαν κραυγάζοντες «Κάτω ἢ Ἀντάντ». Φυσικὰ οἱ Πρέσβεις τῶν Συμμάχων ἐταράχθησαν· ἐπειδὴ δὲ ὁ Βενιζελικὸς τύπος ἔγραψεν ὅτι οἱ δολοφόνοι ἦσαν ἐπίστρατοι, ἢ Ἀντάντ ἐζήτησε τὴν διάλυσιν τῶν Συνδέσμων τῶν Ἐφεδρῶν. Ὅπερ καὶ ἐγένετο. Πλὴν ἢ Ἀνάκρισις ἀπεκάλυψε καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἀποπειράς καὶ τοὺς δράστας τοῦ ἐγκλήματος, οἱ γνωρίζοντες τὸν Βενιζελισμὸν ἐκήρυξαν ἀμέσως ὅτι ἡ ἀπόπειρα ἦτο τέχνασμα αὐτοῦ ἄτιμον. Ἡ δὲ «Πατρίς» μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Φτοῦ σας» ἔγραψεν ἄρθρον δι' οὗ ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ Φιλελεύθεροι δὲν διαπράττουν ἀτιμίας. Ἡ «Πατρίς, ἐν γνώσει, ἐφεύδεται. Οἱ δρᾶσται ἦσαν πρόσφυγες ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας, τὸ δὲ ἐγκλήμα Βενιζελικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἐκτελέσεως. Ἰδοὺ μέρος τοῦ σχετικοῦ Βουλευματός, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς δημοσιότητος παραδίδομεν εἰς τὴν ἱστορίαν πρὸς αἰώνιον στίγμα τοῦ ἐλεεινοῦ καὶ ἀθλοῦ Βενιζελισμοῦ.— Ἀναγνώσατε, τίμοι Ἕλληνας:

«Ἐυρέθησαν Ἕλληνες, εὐτυχῶς ἐλάχιστοι καὶ ἐκ τῶν κατωτέρων στρωμάτων, ὅτινες, ἐν τῇ τυφλώσει τοῦ πάθους, πρὸς οὐδὲν ἄλλο βλέποντες παρὰ πρὸς τὴν καθ' ὅσον δήποτε τρόπον ἐπικράτησιν ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων των, ἐμηχανεύθησαν νὰ κτυπήσωσι τοὺς χρησιμοποιοῦντες ὡς ἄκμονα τὴν ἰδίαν αὐτῶν Πατρίδα καὶ πλήτιοντες πρῶτον αὐτήν διὰ τῆς προκλήσεως πολεμίων κατ' αὐτῆς πράξεων ἐκ μέρους τῶν ξένων Δυνάμεων. Ριζικῶς ἀντιθέμενοι πρὸς τοὺς φιλοδοξοῦντες ἐπιστράτους καὶ τοὺς Συνδέσμους τούτων καὶ βαρέως φέροντες τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἀντίδρασιν τούτων κατὰ τῶν διαθέσεων καὶ φρονημάτων τοῦ Βενιζελικοῦ κόμματος, ἔλαβον πρωτοβουλίαν ἐν ζητήματι ὑπεριέρῳ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ μόνον διὰ νὰ αἰσθανθῶσι τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδωσιν εἰς τὸ τέλος διαλυομένους τοὺς Συνδέσμους τῶν Ἐπιστράτων ἐμηχανεύθησαν καὶ ἐξεστράπησαν εἰς πρᾶξιν αὐτόχρημα προδοτικὴν μὲ ὑποσχέσεις εὐτελοῦς ἀμοιβῆς».

Ὅστε τὸ φτύσιμο καὶ ὁ δηλητηριώδης σέλος τῆς «Πατρίδος» ἀπομένει εἰς αὐτήν, διότι τὸ κίβδηλον νόμισμα ἐπιστρέφει πάντοτε εἰς τὸν βρωμερὸν κύριόν του.

~~~~~

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

Λέγουσιν, καὶ εἶνε ἀληθῆς, ὅτι τὴν προδοσίαν ἀγαποῦν πάντες, ἀλλὰ τὸν προδοτὴν οὐδεὶς. Ὡς ἐκ τούτου, ἀφοῦ παρελήθῃ ἡ μεγάλη κρίσις, οἱ πάντες θὰ

Δουνειδίητοι ψευδολόγοι.

Οι Βενιζελικοί, και οι καλής και οι κακής πίστεως, έλεγαν πάντοτε «μη άναμιγνύετε το πρόσωπον του Βασιλέως» δέν πρόκειται περί του Κωνσταντίνου ή Βασιλέως Ισταντινής ύψηλά». Περί καλά. Άλλά τώρα μετά τās ύβρεις του Βενιζέλου κατά του προσώπου του Βασιλέως, τί λέγουν; Διά τί δέν διαμαρτύρονται. Διά τί δέν νομίζουν τιμήν των ν' άποκηρύξουν τον άσεβη βλάσφημον;

— Την έδιδε!

Οι κακής πίστεως Βενιζελικοί ισχυρίζονται ότι ουδέποτε ο Βενιζέλος παρεχώρει εις τούς Βουλγάρους την Ανατολικήν Μακεδονίαν. Καί εις τούτο φεύδονται όπως και εις όλα. Ο Βενιζέλος υπέβαλε εις τον Βασιλέα Κωνσταντίνον υπόμνημα κατά την 11 Ιανουαρίου 1915 εις το όποτον έλεγεν ένυπογράφως: «Άλλ' εάν αι παραχωρήσεις αυται (της Ανατολικής Μακεδονίας) δέν ήρκουν όπως δεχθή ή Βουλγαρία σύμπραξιν μεθ' ήμϊν (εις τον Εθρωπαϊκόν πόλεμον) ή τουλάχιστον προς τήρησιν ευμενους ουδετερότητες, δέν διστάζω να προτείνω και την θυσίαν της Καβάλλας».

Ο Βενιζέλος δι' άλλου υπομνήματός του προς τον Βασιλέα της 17 Ιανουαρίου 1915 λέγει: «Η παραχώρηση της Καβάλλας εινε βεβαίως θυσία οδυνηροτάτη, αλλά δέν διστάζω να την προτείνω άπέναντι άλλων εθνικων ανταλλαγματων».

Ώστε ουχι απκζ αλλά δις, επιτήμως, έγγραφως, ρητώς, κατηγορηματικώς ο Βενιζέλος έδιδεν εις την Βουλγαρίαν την Ανατολικήν Μακεδονίαν, ήν εθήθεν θρηνηί σήμερον!

Άλλά τότε οι Βούλγαροι ήσαν «άδελφοί», τώρα εινε «προαιώνιοι έχθροί».

— Δύο μέτρα και δύο σταδμά.

Οι κακής πίστεως Βενιζελικοί την εισβολήν των Γερμανων εις την Μακεδονίαν θεωρούν κατ'ακρίτην, την δε εισβολήν των Ιταλων εις την Ήπειρον «στρατιωτικήν ανάγκην». Οι άνθρωποι έχασαν και έντροπήν και συνειδήσιν και τιμήν. Εκέρδισαν όμως άλλα ανταλλαγματα . . . .

— Κάτω ο Βασιλεύς!

Ο Στασιαστής εξέσπασε και πάλιν κατά του Βασιλέως εν Κρήτη, Χίω, Μιτυλήνη, Θεσσαλονίκη. Είπεν ότι «ο ξένος και εις την Ελλάδα να γεννηθή, πάντα ξένος θα εινε». «Οτι ο Βασιλεύς εινε Βασιλεύς εκ τύχης, καθό οίδε του Γεωργίου. Είπεν, ειπεν, και τί δέν ειπεν. Οι όπαδοί του τον χειροκρότησαν, κραυγάζοντες μανιωδώς: «Κάτω ο Βασιλεύς»!

— Ιστορικόν έγγραφον.

Χάριν της Ιστορίας δημοσιεύομεν την διαταγήν του Υπουργείου των Ναυτικων προς τούς Κυβερνήτας των πολεμικων πλοίων, δι' ης διατάχθη ή απομάκρυνσις αυτών, των επιτελειων και των πληρωμάτων:

«Πιεζόμενοι υπό των Ισχυρων της Γης, διατάσσομεν μετ' άλλους ύμās όπως εγκαταλείψητε το σκάφος μέχρι μεσημβρίας αποχωρουντες μετά των ύφ' ύμās ανδρων».

— Η δρᾶσις των Ρωμανων.

Ο Γάλλος Στρατηγός Μπαρτου γράφει τα επόμενα εις την «Μικράν Εφημερίδα» των Παρισίων: «Οι Ρωμανοι διεπραξαν σφάλματα τρομερά. Απεπειράθην να φωνάξω «προσοχή», αλλά με ήμπόδισαν, διότι επιτρέπονται μόνον οι επαινοι. Οι Ρωμανοι πρέπει όχι μόνον να νικήσουν, άλλ' αυτόχρονα να συντρίψουν την Βουλγαρίαν κατά πρώτον. Τέλος ή μόνη άλλίθεια εινε ότι ή στρατιά του Μάκενσεν εκτελεί τελείως τον προορισμόν της εν Ρωμανία».

— Προς πάντα επίορκον.

Γνωρίζομεν ότι μερικοί υπάλληλοι όμιλούν φανερά υπέρ του επαναστατικου κινήματος και επιδοκιμάζουν την ανταρσίαν και την αναρχίαν της Θεσσαλονίκης. Τούτο εινε ανήθικον. Οι υπάλληλοι ούτοι έχουν όψει όρκον πίστεως προς τον Βασιλέα και τούς Νόμους του Κράτους. Το

δε κίνημα του Βενιζέλου στρέφεται κατά του Βασιλέως και ποδοπατεί τούς Νόμους. Οι τοιούτοι υπάλληλοι, ως τίμιοι άνδρες, πρέπει να παραιτηθουν και να προσχωρήσουν εις το κίνημα. Άλλως εινε επίορκοι. Καί ο επίορκος δέν εινε τίμιος άνθρωπος.

— «Ατρομήτου» τρόμος.

Το άτρόμπλιον «Ατρόμητος» της συμμορίας των στασιαστων, επανερχόμενον εκ Σάμου εις Κρήτην όπου ειχε αποδιβάσει τον πολύν Σφοδύλην, ήκολουθειτο υπό Γερμανικου υποβρυχίου. Το πλήρωμα εκ τούτου φοδηθέν εστασίασεν. Ο κυβερνήτης ώδήγησε το σκάφος εις Ίον και κατόπιν ένταυθα. Πάραιτα έσημειώθη εδω εξέγερσις, διότι ένομήσθη ότι επρόκειτο ένοπλιο ξένο στασιαστικόν άποπειραθόν να τρομοκρατήσουν την φιλήσυχον κοινωνίαν, να ευχερέστερον καταλυθούν αι άρχαι. Είχε δε γνωσθή προηγουμένως ότι οι παρ' ήμϊν επιφανείς Βενιζελικοί πανικόβλητοι εξήτησαν την προστασίαν των Αγγλογάλλων, διότι επίκειτο . . . σφαγή αυτών! Προς καθήσυχασιν του κοινου άνήλθεν επί του άτρόμπλιου ο Διευθυντής της Αστυνομίας, ο Διευθυντής της Νομαρχίας, ο Διμενάρχης. Η εξέτασις τούτων διέλυσε τούς φόβους του κοινου. Ο «Ατρόμητος» παρβεινε εδω επί πέντε ήμέρας. Μεθό απέπλευσε δια Κρήτην με άγγλικήν σημαίαν και άγγλικόν πλήρωμα.

— Ενδιαφέρον ρεζουμέ.

Ο «Φιγαρώ» γράφει ότι τότε μόνον θα παύσουν αι κατά της Ελλάδος πιέσεις όταν ή Κυβέρνησις του κ. Βενιζέλου εγκατασταθή εν Αθήναις.

Τό αυτό φύλλον γράφει ότι ή εγκατάστασις και παραμονή των Συμμάχων εν Θεσσαλονίκη οφείλεται εις τον κ. Βενιζέλον.

Ο «Ημερήσιος Ταχυδρόμος» του Λονδίνου γράφει ότι το πλείστον μέρος της Ελλάδος εξήγέρθη, ότι εις το Τατόι έγέγοντο προχώματα δια την προστασίαν της Βασιλικής Οικογενείας, ότι ο Βασιλεύς ύπεσχέθη εις την Γερμανίαν ότι ή Ελλάδα δέν θα εξέλθη της ουδετερότητος, ότι το Στέμμα ύποστηρίξει τούς κατασκόπους.

Ο «Εσθινός Ταχυδρόμος» γράφει ότι οι δράσται της αποπειρας κατά της Γαλλικής Πρεσβείας Αθηνων εινε επίστρατοι. «Οτι οι Σύνδεσμοι των Εφείδρων συντηρουνται υπό της Αύλης. «Οτι ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος έχει συμφωνίαν μετά του Κάιζερ όπως εν καταλήγη στιγμή ή Ελλάδα ξιφουλκώση κατά της Αντάντ. «Οτι ο Βασιλεύς φέρεται προς την καταστροφήν του. «Οτι ελον τό Έθνος και οι περισσότεροι των αξιωματικων αντιτίθενται εις την εγκληματικήν παραφροσύνην της Βασιλικής πολιτικής.

Ο «Ημερήσιος Τηλέγραφος» γράφει ότι ο Βασιλεύς ύπεσχέθη εις την Βασιλισσαν ότι ουδέεις έλλην στρατιώτης θα έλθη ποτε αντιμέτωπος με τον Γερμανικόν στρατόν. «Οτι ή τελευταία πράξις του Βενιζέλου ως Πρωθυπουργού ήτο ή πρόσκλησις των Συμμάχων εν Θεσσαλονίκη. «Οτι οι Έλληνες του Λονδίνου φρονούν ότι ή παρατηρουμένη άδιαφορία του ελληνικου λαου άπέναντι της καταπάτησεως των ελευθεριων του, της παραδόσεως της Καβάλλας και της εισβολής των Βουλγάρων παρήγγαχεν εν Εθρώπη την έντύπωσιν ότι τό Έλληνικόν Έθνος εξεφυλίσθη.

Η «Ηχώ των Παρισίων» γράφει ότι όπως ο Βενιζέλος τάσσεται εις τό πλευρόν των Συμμάχων ούτω και οι Σύμμαχοι πρέπει να ταχθούν εις τό πλευρόν του Βενιζέλου.

Ο «Χρόνος» των Παρισίων γράφει ότι ο Βασιλεύς εξαπατά την Αντάντ ένα κερδίζη χρόνον και να μη πράττη τίποτε.

— Τώρα τί λέγει;

Τα ελληνόφωνα φύλλα των εν Ελλάδα ξένων όταν εξήλθεν εις πόλεμον ή ευτυχής Ρωμανία, έγγραφαν ψευδώς ότι ο ευτυχής Βασιλεύς της Φερδινάνδος ειπεν εις τον εν Βουκουρεστήν Πρέσβυν της Γερμανίας ότι «εινε μεν συγγενής του Κάιζερ, άλλ' εινε Βασιλεύς της Ρωμανίας». Τούτο ήτο χιλιοστή άτιμία των

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δέχεται έγγραφως άνεξόδως εις τό

ΜΕΓΑ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

PANTA 5 0/0 1916

Δι' όνομαστικόν κεφάλαιον φράγκων 100 ο αγοραστής θα καταβάλλη δραχμάς περίπου 77.50.

Ζητήσατε παρὰ του ένταυθα Υπομματος λεπτομερείς πληροφορίας.

πωληθέντων Βενιζελικων δια να πειράξουν τον Βασιλέα μας Κωνσταντίνον, του όποιου την πολιτικήν της ουδετερότητος αποδίδουν εις αδυναμίαν προς την Γερμανίαν. Κατόπιν πάλιν προς τον αυτον σκοπόν έγγραφαν ότι ο ευτυχής Βασιλεύς της Ρωμανίας ειπεν: «Ήρχισα να νικω, άφοδ ένίκησα τον έαυτόν μου». Τώρα δέν μās λέγουν οι τίμιοι αυτοί άνδρες τί λέγει ο Φερδινάνδος του Βουκουρεστίου; Ίδου τί λέγει τώρα ο ευτυχής Φερδινάνδος της Ρωμανίας: «Είμεθα πεπεισμένοι ότι οι Σύμμαχοι θα πράξουν το πέν δια να μη γίνη ή Χώρα μου τό τρίτον κατασυντριβέν μικρόν Κράτος». Οι «Καιροί» του Λονδίνου εις απάντησιν έγγραφαν ότι μόνον ή Ρωσία δύναται και πρέπει να βοηθήση την Ρωμανίαν. Οι δε Ρώσοι φωνάζουν ήδη ότι «εδωκαν εις την Ρωμανίαν περισσότερα από ό,τι επρεπεν. Άλλ' ή Ρωμανία εξήλθε δια να μās βοηθήση και όχι να την βοηθήσωμεν».

ΧΡΟΝΙΚΑ

Στόλου εκμηδένισις.

Ο Γάλλος Ναύαρχος Φουρνιέ εξήτησε και έλαβε: 1) τα θωρηκτά «Αβέρωφ», «Αήμιος», «Κιλκις» να παραμείνουν εις τον Ναύσταθμον, αλλά χωρίς τορπίλλας, κλειστρα, πολεμοφόδια, επιτελεία, πληρώματα 2) τα πυροβολεία της εισόδου και του κόλπου του Ναυστάθμου 3) τα πυροβολεία της Σαλαμίνας, του Περάματος, του Αγίου Γεωργίου 4) τα κλειστρα των πυροβολείων του Πειραιώς 5) έλεγχον επί του λιμένος Πειραιώς 6) έλεγχον των Σιδηροδρόμων Πειραιώς—Ακρίσσης 7) έλεγχον των Αστυνομικων ύπηρεσιων 8) όλα τα σκάφη του έλαφρου στόλου. Πάντα τα ανωτέρω ή παρεδόθησαν ή κατέστησαν επί του παρόντος άχρηστα. Καί τούτο «λόγω ασφαλείας των εν τφ κόλπω Σαλαμίνας Συμμαχικων ναυτικων δυνάμεων».

Δράσις φιλοπόλιδος ανδρός.

Γράφουσιν ήμϊν εξ Οίας της Θήρας: «Ο κάλλιστος συμπολίτης και επίλεκτον μέλος της ήμετέρας κοινωνίας κ. Νικόλαος Ι. Νομικός, έφοπιστής και Κοινοτικός Σύμβουλος Οίας, συνεχίζων την ευεργετικήν και φιλοπόλιδα δράσιν αυτού, έπεσκεύασε εξ ιδίων τās κεντρικωτέρας οδούς της ήμετέρας κομπολόως και έπλακόστρωσε την μικράν της αγοράς μας πλατείαν, όπερ τούς πάντας ήχαρίστησεν. Ο κ. Νικ. Νομικός άείποτε προσφέρει πολυτίμους υπηρεσίας εις την ιδιαίτεράν αυτού πατρίδα, διό και δικαίως απολαμβάνει της αγάπης και της εκτιμήσεως πάντων των συμπολιτων μας. Προς τον φιλοπόλιδα άνδρα διαβιβάζομεν θερμότατα συγχαρητήρια.

Νικ. Ζ. Σαρούης».

Νέον Έμποροραφείον

Παρά την Αγοράν, μεταξύ του Φαρμακείου της «Αλληλοβοηθείας» και του Γαλακτοπωλείου Βιτσαδάκη, οι κάλλιστοι ράπται τεχνίται και γνωστοι εις τον καλαισθητον κόσμον της ήμετέρας κοινωνίας κ. κ. Αντώνιος Α. Βουτσίνος και Αντώνιος Φρ. Βουτσίνος συνέστησαν καλλιτεχνικόν έμποροραφείον, εις τό όποιον και ο μάλλον ιδιότροπος πελάτης θα εύρη τελείαν εφαρμογήν, στερεάν εργασίαν και ειλικρίνειαν τιμών. Συνιστώμεν ιδιαιτέρως εις τον κύκλον των φιλοκαλων συμπολιτων μας τό νέον τούτο έμποροραφείον.

Ιωάννης Κουντούρης.

Αποθανών εκηδεύθη προσηκόντως ο χρηστός άνήρ και έντιμος έμπορος της αγοράς μας Ιωάννης Κουντούρης.

μέλος πολυμελους και καλλίστης της Έρμουπόλεως οικογενείας. Η ήμετέρα κοινωνία έθλίβη τά μέγιστα δια την άπόλειαν καλού συμπολίτου διακρινόμενου δια τās πολλās αυτού άρετάς και ως άτομου και ως έμπόρου. Προς τούς οικείους του απέλθόντος αγαθού άνδρος διαβιβάζομεν εγκάρδια συλλυπητήρια.

~~~~~

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Επί της ευκαιρία της παρελάσεως προς του Βασιλέως των ανδρων του Πολεμικου μας Ναυτικου, ο Λαός των Αθηνων και νοερώς σύμπας ο Έλληνικός Λαός, ο καλώς έχων τον τε νουν και την καρδίαν, έτέλεσε και πάλιν αποθέωσιν τελείαν και δικαίαν και ίεράν και αναγκαίαν του Σωτήρος και Μάρτυρος και Έλληνος Βασιλέως, του Ιστορικου, ένδόξου, ελευθερωτου, νικητου, δαφνοστεφους, μεγάλου Κωνσταντίνου, εστις άποστειλε την ιδέαν της Φυλής και την ψυχήν της Πατρίδος. Ζήτω ο Βασιλεύς!

~~~~~

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Τό σωμα λαμβάνει την υγείαν και την δύναμιν εκ του αιματος όταν τούτο τυγχάνει άγνόν και καθαρόν. Εάν όμως τό αιμα δι' οίανδήποτε αίτίαν εξασθενήση, ή ασθένεια δέν θα βραδύνη να επέλθη. Εκ της κακής του αιματος καταστάσεως οφείλονται άλλοτε άμέσως και άλλοτε έμμέσως αι πλείστα των ασθνεσιων. Καί άμέσως μεν ή αναμία, ή χλώρωσις και ή γενική αδυναμία. Εμμέσως δε αι παθήσεις των νεύρων συνεπεία εξαντλήσεως και αι κεφαλαλγίαι. Πās λοιπόν ύποφέρουν εκ μιάς των ανωτέρω ασθνεσιων, απαλάσσεται τούτων εάν ένδυναμώση τό αιμα του και τονώση τά νεύρα του χρησιμοποιών τά Καταπότια Πίνκ.

Τα Καταπότια Πίνκ εινε φάρμακον μοναδικόν, διότι ως εκ της λαμπράς σκευασίας των επιδρωσιν άμέσως επί του αιματος, τό όποιο επαναφέρουν εις την φυσικήν του σύνθεσιν. Εκ του αιματος πάντα τά όργανα άντλοσιν την δύναμιν, δια τούτο όταν τό αιμα εινε πτωχόν όλα τά όργανα εξασθενουνται και ο οργανισμός χαλαροϋται.

Απειροι εινε οι οφείλοντες την υγείαν των εις τά Καταπότια Πίνκ, τά όποια τοιουτοτρόπως αποδεικνύονται τό καλλίτερον και εθηνρότερον φάρμακον. Τα καταπότια ταυτα εν μιᾷ λέξει άποκαθιστώσι την υγείαν ένδυναμώνονται τό αιμα και τονώνονται τό νευρικόν σύστημα.

Πωλουνται εις τά κυριώτατα φαρμακεία προς όρ. 3.80 τό κυτίον ή όρ. 21 τά 6 κυτία. Διαρκής παρακαταθήκη εις τά ένταυθα φαρμακεία Η. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοί αντιπρόσωποι Δαμαλάς και Σια, εν Πειραιεί.

Αποφεύγετε τās απομιμήσεις. Τα γνήσια Καταπότια Πίνκ φέρουν έξωθεν τό κυτίον λευκήν ταϊνάν αναφέρουσαν, συμφώνως τφ Νόμω, την τιμήν αυτών, τά κύρια συστατικά της σκευασίας των, την θεραπευτικήν ιδιότητα αυτών και τό όνομα των Γεν. Αντιπροσώπων Δαμαλά και Σιας, έξωθεν δε την οδηγίαν της χρήσεως καθ' ολοκληρίαν ελληνιστί

Επανελθών εξ Αθηνων ο κ. Βασιλειος Ν. Σάββας, τελειόφοιτος του Γυμνασιου, αναλαμβάνει οίανδήποτε παράδοσιν μαθημάτων είτε ιδιαιτέρως είτε εν τή οικία του. Πληροφορία παρὰ τφ ιδίω.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

35ον

Ἐγγραφον εἰς τὸ τρίτον ἄρθρον μου ποῖος εἶνε ὁ τελικὸς σκοπὸς τοῦ ἐφαρμοζομένου ὑπὸ τῶν ἠνωμένων Αὐστρογερμανικῶν στρατευμάτων σχεδίου. Προσέθετον συγχρόνως, ὅτι εἶνε ἐντελῶς προῖον φαντασιοπληξίας τῶν μακρόθεν κρινόντων, ὅτι ἡ Γερμανικὴ ἐνέργεια θὰ στραφῆ πρὸς τὴν Πετρούπολιν. Ἐἶνε δὲ ἐπίσης μέσον ἀπλῆς παρηγορίας διὰ τὸν Ρωσικὸν λαὸν καὶ προσπάθεια ἐνισχύσεως τῆς δημοσίας γνώμης τῶν ἄλλων συμμάχων καὶ τῶν οὐδετέρων, ὅτι οἱ Ρῶσοι ὑποχωροῦντες θὰ παρασύρῳσιν τοὺς Γερμανοὺς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ θὰ ἐπαναληφθῆ ἡ Ναπολεόντειος τραγωδία νικῶσης τῆς Ρωσίας μέσῳ Μόσχας κατὰ τὴν τόσῃ ἀφελῆ δήλωσιν τοῦ Ἀρχιδουκῆ Στρατάρχου. Οἱ Γερμανοὶ μετὰ τῶν Αὐστριακῶν δὲν θὰ προχωρήσωσι πέραν τῆς γραμμῆς ἀπὸ Ρίγας-Δούναμπουργ-Βίλνας καὶ πρὸς νότον μέχρι Χόλμ. Ἡ περαιτέρω προέλασις τῶν θὰ εἶνε ἀπλῆ ἐνέργεια ἀπωθήσεως τῶν Ρωσικῶν δυνάμεων πρὸς ἀνατολὰς καὶ βορρᾶν, ἵνα ἐν τῇ μεταξὺ δοθῆ ὁ χρόνος πλήρης τῆς ὀχυρώσεως ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τῆς γραμμῆς ταύτης καθ' ὃν τρόπον ἐγένετο εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον πρὸ τῆς ὑποχωρήσεως τῆς ἐπακολουθησάσης τὴν μάχην τοῦ Μάρνου.

Οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Αὐστριακοὶ διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης γίνονται κύριοι τοῦ σοβαρωτέρου σιδηροδρομικοῦ δικτύου τῆς Ρωσίας καὶ ἀπωθοῦντες πρὸ ἀνατολὰς καὶ βορρᾶν τὰς μεγάλας Ρωσικὰς δυνάμεις θὰ δυνηθῶσι νὰ συγκρατήσωσι τὴν γραμμὴν ταύτην διὰ τῆς μεθόδου τῆς φρουριακῆς ἀμύνης τῶν διαδεχομένων ἀλλήλα χαρακωμάτων ἐφ' ὅσον χρόνον θελήσωσι καὶ δι' ἐλαχίστων κατ' ἀναλογίαν στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀπομενούσης εἰς τοὺς Ρῶσους συγκοινωνίας διὰ τῶν ἄλλων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ ἰδιαίτατα κατὰ τοὺς μῆνας Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον συγκοινωνίας τῶν διωρῶν, θὰ δυνηθῶσιν γερμανοαυστριακαὶ στρατικὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς ἐθνοφρουρᾶς διατιθέμεναι πρὸς συμπλήρωσιν ἐλαχίστων σωμάτων στρατοῦ, ἐκ τῶν ἐφεδρικών δυνάμεων, νὰ συγκρατήσωσι πενταπλασίας Ρωσικὰς δυνάμεις.

Ὀλόκληρος ἡ τεραστία αὕτη ἔκτασις μετώπου ἀμύνης δὲν θ' ἀπαιτήσῃ περισσότερον τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου στρατοῦ. Δύο ἄλλα ἑκατομμύρια στρατοῦ παλαιμάχου πλέον θὰ εἶνε δυνατόν νὰ στραφῶσιν ἐντὸς διμήνου πρὸς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον, ἀποσοβηθέντος ὀριστικῶς διὰ τὴν Γερμανίαν τοῦ φημισθέντος κινδύνου τῶν Ρωσικῶν χειμάρρων στρατοῦ.

Δισταγμὸς πλέον περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ πρώτου μέρους τοῦ μεγάλου τούτου σχεδίου τῶν Γερμανῶν δὲν χωρεῖ. Ἄλλ' ἔλεγα εἰς τὸ τελευταῖον ἄρθρόν μου, ὅτι ἐπιτυχανομένου τούτου, τὰ ἠνωμένα Αὐστρογερμανικὰ στρατεύματα θὰ ζήτησούν νὰ παραλύσωσιν ὀριστικῶς πᾶσαν Ρωσικὴν κίνησιν. Τὸ σχέδιον καθίσταται καταφανέστερον ἐκ τῆς ἐμφανοῦς καὶ ἐπιτυχανομένης προσπάθειας νὰ ἐκτοπισθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν πρὸς βορρᾶν αἱ Ρωσικαὶ δυνάμεις. Τούτου γενομένου θὰ στραφῶσιν αἱ προσπάθειαι τῶν Αὐστρογερμανῶν ἐν τῇ ἀνατολικῇ μετώπῳ καὶ κάθοδον πρὸς νότον. Ἐὰν σήμερον ὑπολογίσωμεν εἰς τέσσαρα ἑκατομμύρια στρατοῦ, ὅλας τὰς ἐν τῇ ἀνατολικῇ μετώπῳ ἠνωμένας Αὐστρογερμανικὰς δυνάμεις, ἔχομεν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Γερμανικοῦ σχεδίου τὰ ἑξῆς δεδομένα:

Ἐν ἑκατομμύριον στρατοῦ θὰ παραμείνῃ, ὡς εἶπον, διὰ τὴν ἀμυναν τὴν φρουριακὴν τῆς γραμμῆς ἣν καθώρισα. Δύο ἑκατομμύρια στρατοῦ θὰ μεταστραφῶσι πρὸς τὸ δυτικὸν μέτωπον, ἄλλο μὲν διὰ τὴν ἐναντίον τῆς Ἰταλίας ἐνέργειαν καὶ τὸ πλεῖστον διὰ τὸν ἀποτελεσματικὸν ἐν τῇ δυτικῇ μετώπῳ ἀγῶνα. Τὸ ἀπομένον ἑξ Αὐστριακῶν τὸ

πλεῖστον ὑπόλοιπον ἑκατομμύριον τῶν στρατιῶν τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου θὰ ἐνεργήσῃ πλέον πρὸς νότον προελαθὼν ἀπὸ Ταρνοπόλεως καὶ Τσέρνοβιτς πρὸς τὴν Βεσσαραβίαν. Ἡ ἐπικοῦρία τῶν πρὸς νότον συγκεντρωμένων Ρωσικῶν στρατευμάτων, δὲν θὰ εἶνε πλέον ἐπαρκὴς διὰ νὰ ἀναστειλῆ τὴν κάθοδον ταύτην τῶν Αὐστρογερμανῶν πρὸς τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Οἱ Γερμανοὶ δὲν θ' ἀποπειραθῶσι πλέον νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τῆς Τουρκίας ἀπὸ τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον. Θὰ ἀφίσωσι τὴν Σερβίαν ἀθικτον καὶ ἤρεμον ἴσως πρὸς τὸ παρόν. Τὸ ἔργον αὐτῶν εἶνε ὄντως παρμεγίστης σημασίας ἐὰν ἐπιτύχῃ, δὲν φαίνεται δὲ παρέχον δυσχερείας.

Ἡ πρὸς τὴν Πετρούπολιν ἀνοδος καὶ ἡ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐκμηδένισις τῶν Ρωσικῶν δυνάμεων εἶνε τί ἀφαντάστως δυσχερὲς καὶ σχεδὸν ἀκατόρθωτον. Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης οὐδεμίαν ἔχει ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν. Ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ κάθοδος πρὸς τὴν Μαύρην Θάλασσαν διὰ τῆς Βεσσαραβίας, ἵνα κανονίσω τὸ μέρος τῆς καθόδου διὰ γενικῆς τινὸς γνωστῆς εἰς τὸ μέγα κοινὸν τοπογραφίας, ὅχι μόνον χρονικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐδαφικῶν εὐχερειῶν δὲν θ' ἀπαιτήσῃ ἐνέργειαν μεγάλου ἀριθμοῦ ἐβδομάδων.

Κατὰ τοιαύτης ἐνεργείας τοῦ Αὐστρογερμανικοῦ στρατοῦ δὲν θὰ δηγηθῶσιν οἱ Ρῶσοι ν' ἀντιτάξωσι πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα σοβαρὰν ἀμυναν. Δὲν θὰ δυνηθῶσι συγχρόνως νὰ ἐπικοινωνήσωσι τὰ πρὸς βορρᾶν Ρωσικὰ στρατεύματα, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὰ ὀκτὼ δέκατα τοῦ ἀρίστου ἐμφύχου καὶ τεχνητοῦ ὕλικου τῆς Ρωσικῆς δυνάμεως πρὸς τὰς στρατιάς τοῦ νότου, αἵτινες εἶνε ἐλάχιστοι καθ' ὅσον καὶ τῇ ἀπλοϊκωτέρῳ γίνονται ἐμφανὲς ἐκ τῆς στάσεως τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας ἀπέναντι τῶν Ρωσικῶν ἀπειλῶν. Ἐὰν αἱ Δυνάμεις αὗται ἦσαν ἀξιόμαχοι, δὲν θ' ἀνέμενον ἐν τῇ ἀγῶνι τῶν τὴν ἐκπόρθησιν τῶν Δαρδανελλίων, ἀλλὰ ἐξαναγκασομένων τῶν Ρουμάνων καὶ τῶν Βουλγάρων εἰς ἐξοδον ἐκ τῆς οὐδετερότητος, θὰ διήρχαντο ὑπὲρ τὰς δύο ταύτας χώρας τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα.

***

Τὸ σχέδιον τοῦτο τῶν Γερμανῶν εἶνε ὄντως μεγαλοφυὲς τὴν σύλληψιν. Νῦν καθίσταται καὶ οὐχὶ ἀνυπερβλήτον δυσχερειῶν εἰς ἐκτέλεσιν.

Πῶς θὰ ἐφαρμοσθῆ τὸ σχέδιον τοῦτο καὶ ποῖαι ἔσονται αἱ συνέπειαι αὐτοῦ, ὥστε νὰ ἐπιδιώκεται ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, θὰ προσπαθῶσω νὰ ἀναπτύξω εἰς προσεχῆς ἄρθρον.

(12 Αὐγούστου 1915).

ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ζωέμπορός τις, ἀναμένων ζῆφα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μετέβη εἰς τὸ Κέντρον τοῦ Τηλεφωνείου, καὶ ἐζήτησε τὸ Τελωνεῖον, ἀλλὰ κατὰ λάθος ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἔδωκε τὸν ἀριθμὸν τῆς Βουλῆς, εἰς ἣν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἀνεγινώσκετο ὁ κατάλογος διὰ τὴν ἀπαρτίαν.

— Τί θέλετε; ἐρωτᾷ ὁ ὑπάλληλος τῆς Βουλῆς.

— Ἦλθον τὰ ζῆφα; ἀπαντᾷ ὁ ζωέμπορος.

Ἀπὸ μίαν συζήτησιν περὶ γυναικός:

— Ἐσὺ, Γιάγκο, ἐπήρες τρεῖς γυναῖκες. Δὲν μᾶς λέγετε ἐκ τῶν τριῶν ποία ἦτο καλλιτέρα;

— Περὶεργος ἐρώτησις!...

— Καὶ διὰ τί;

— Δαγκάσατε τρία λεμόνια καὶ πῆτέ μας ποῖο εἶνε γλυκύτερο.

— Γνωρίζεις τι πλέον φλύαρον τῆς γυναικός;

— Γνωρίζω.

— Τί;

— Δύο γυναῖκες!...

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΗΝ - ATHENOCLES

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι: Βόλος, Ἡράκλειον, Θεσσαλονίκη, Ἰωάννινα, Καβάλλα, Καλάμαι, Λάρισα, Μιτυλήνη, Πάτραι, Πειραιεὺς, Ρέθυμνος, Σάμος, Σύρος, Τρίπολις, Χανία, Χίος.

Ἐν Τουρκίᾳ: Κωνσταντινούπολις, (Γαλατᾶ καὶ Σταμπούλ), Σμύρνη.

Ἐν Αἰγύπτῳ: Ἀλεξάνδρεια, Κάιρον.

Ἐν Λονδίῳ: (22 Fenchurch Street).

Ἐν Κύπῳ: Λεμεσός.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ἐν Λήμνῳ (Κάστρον) καὶ Κερκύρῳ.

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Δ. Στεφάνου, Ἀντιπρόεδρος, Ι. Μποννιᾶ, Ἐντεταλμένος Σύμβουλος, Ι. Ἀθηνογένης, Κ. Βερούγγη, Σ. Εὐγενίδης, Λ. Ζαρίφης, Π. Καραπάνος, Μ. Λάσκαρης, Βαρῶνος Α. Δὲ Νεφλιζ, Ε. Ροδοκανάκης, Σ. Φούντης.

Γενικὸς Διευθυντὴς ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν: Ἐκτελεῖ προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ εἰσπράξεις τοιούτων ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ἀγοράζει καὶ πωλεῖ ξένα νομίσματα καὶ χαρτονομίσματα.

Ἐκδίδει πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἀπανταχοῦ ἀποστολὴν χρηματικῶν ποσῶν διὰ τηλεγραφικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐντολῶν.

Ἀνοίγει πιστώσεις ἐπὶ φορτωτικῶν.

Δέχεται τίτλους πρὸς φύλαξιν· εἰσπράττει τοκομερίδια καὶ κληρωμένους εἰς τὸ ἄρτιον τίτλους· ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς· δέχεται ἀνεξόδως ἐγγραφὰς εἰς νέας ἐκδόσεις καὶ ἐν γένει ἐκτελεῖ πᾶσαν ἐπὶ τίτλων ἐργασίαν: ἀνταλλαγὰς, εἰσπράξεις δόσεων, ἀσφαλείας κατὰ τῆς εἰς τὸ ἄρτιον κληρώσεως κτλ.

Χορηγεῖ δάνεια ἐπὶ τίτλων.

Ἀνοίγει τρέχοντας λογαριασμοὺς καὶ δέχεται χρηματικὰς καταθέσεις: ὄψεως ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο ἐτησίως καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ πρὸς 3 1)2 ο)ο ἐτησίως διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 6 μῆνας, πρὸς 4 ο)ο διὰ τὰς ἀποδοτέας μετὰ 1 ἔτος καὶ 5 ο)ο διὰ τὰς μετὰ δύο ἔτη καὶ ἐπέκεινα ἀποδοτέας. (Διὰ καταθέσεις ὄψεως εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ Λονδίνου ἀποδοτέας εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τῆς αὐτῆς πόλεως πληρῶνει πρὸς τὸ παρὸν ἐξακριβητικῶς τόκον 4 ο)ο ἐτησίως). Ἐχει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Ταμειυτηρίου ἐπὶ τόκῳ 4 ο)ο ἐτησίως.

Ἐκτελεῖ παντὸς εἶδους ναυτιλιακὰς ἐργασίας: ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λησὸν πλοιοκτητῶν ἢ φορτωτῶν· πωλήσεις καὶ ἀγορὰς ἀτμοπλοίων· ἀσφαλείας ἐπὶ ἀτμοπλοίων. Ἐναντίον παντὸς κινδύνου (θαλάσσης καὶ πολέμου), ἐμπορευμάτων τίτλων· εἰσπράξεις ἀβαριῶν· ἀνθρακῶσεις πλοίων κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἐχει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινῶ, ὑπὸ πάντας τοὺς ἐπιθυμητοὺς ὄρους ἀσφαλείας, ὑπηρεσίαν ἐνοικιάσεως σιδηρῶν διαμερισμάτων ἐν τῇ θησαυροφυλακίᾳ τῆς, ἐπὶ ἐνοικίῳ ἀπὸ Δρ. 30—ἐτησίως καὶ ἄνω. Εἰδικὴ κλεῖς παραδίδεται εἰς ἕκαστον πελάτην δι' ἧς οὗτος καὶ μόνος δύναται ν' ἀνοίξῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐνοικιασθὲν διαμέρισμα.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ἙΒΗΜΑΤΟΣ,

Π. Μ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Τὸ Τυπογραφεῖον τοῦτο εἶνε πλουτισμένον μὲ πέντε πιεστήρια καὶ 38 εἶδη στοιχεῖα Ἑλληνικῶν καὶ Γαλλικῶν χαρακτῆρων τῆς γραμμῆς καὶ 120 εἶδη κεφαλαιῶδων Γαλλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν, καθὼς καὶ μὲ ἄλλα σχετικὰ μηχανήματα, πρὸς διεξαγωγὴν πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας.

Ἐν αὐτῷ ἐκτυποῦνται Ἐπισκεπτήρια, Τίτλοι, Λογαριασμοὶ, Φάκελλοι, Ἐπιστολοκεφαλίδες, Προσκλήσεις, Πίνακες, Νεκρώσιμα, Ἀγγελτήρια, Γνωστοποιήσεις, Ταυνία, Ἀγγελία, Ἐγκύκλιοι, Προγράμματα, Εἰσιτήρια, Καταστατικά, Φυλλάδια, Βιβλία, Ἐφημερίδες, Εἰκόνες, Περιοδικὰ, Διπλότυπα, κλπ. κλπ.

Ταχύτης ἐν τῇ ἐκτελέσει. Φιλοκαλία ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Εἰλικρίνεια ἐν ταῖς τιμαῖς.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ

Ὀφθαλμιάτρος

ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

Στοῦ

Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ & ΑΔΕΛΦΟΥ

Ἠαλτὰ Γυναικεῖα ἔτοιμα Γούτες, παντὸς εἶδους Ζακέτες βελούδου ἔτοιμα Κορσέδες — Κάλτσες Γάντια Γαλλίας Ὑφάσματα μάλλινα Χασέδες Λευκὰ εἶδη Ἀσπρόρουχα Ἐργοστάσιον Φορεμάτων ἐπὶ μέτρῳ.

Δεχταὶ παραγγελίας

Ἀπευθύνεσθε

Γ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΝ καὶ ΑΔΕΛΦΟΝ

105—109 Ἑρμοῦ ΑΘΗΝΑΣ.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Σανταρόζα Μέγα Καφενεῖον

“ΜΑΖΕΣΤΙΚ.”

ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου συμπολίτουμας ἐπιχειρηματίου κ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΡΗ

ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του.

Ἄνερα περιποιήσις καὶ καθαριότης. Ὑλικά ἄριστα.